

DECLARACIÓ DE BARCELONA SOBRE ELS ANTICS CEMENTIRIS JUEUS

Els professionals i experts reunits a Barcelona en el marc de les jornades internacionals **«La intervenció arqueològica a les necròpolis històriques. Els cementiris jueus»**, celebrades els dies 15 i 16 de gener de 2009, conscients de la necessitat d'aportar el nostre gra de sorra en la reconstrucció dels fonaments científics del nostre passat comú, en especial en allò que té relació amb els processos d'estudi i tractament de les restes humanes aparegudes en cementiris històrics, voldríem fer la següent declaració, per a posteriors deliberacions (ICOMOS) i possibles activitats:

1. En el marc de les declaracions de drets humans i dels principis democràtics i lleis vigents a cada país, considerem que el dret públic, en les seves diferents vessants, i el patrimoni públic són els àmbits conceptuals en els quals han de poder trobar encaix les sensibilitats particulars en relació amb el patrimoni en general i les antigues necròpolis en particular.
2. Les necròpolis antigues són un testimoni físic de primera magnitud, insubstituïble i d'importància cabdal per a l'estudi d'aquesta base cultural i de la diversitat i característiques de les poblacions que les van crear i emprar.
3. L'aplicació de metodologies científiques, tant des d'un vessant social com biològic, per a l'estudi de poblacions antigues desaparegudes, tenint en compte tot allò que aporta el coneixement que hom té dels rituals que podrien correspondre als grups humans enterrats, es demostra com una manera fiable de poder assolir un coneixement profund i al més objectiu possible sobre els avantpassats.

4. El tractament de les restes aparegudes en necròpolis, cementiris o bé en tombes individuals de caràcter històric, sigui quina sigui la seva tipologia, antiguitat i adscripció cultural o religiosa, s'ha de fer amb el màxim de cura, garanties científiques i de respecte al fet que es tracta de restes humanes.
5. En aquest sentit, l'arqueologia i la antropologia són les dues disciplines que permeten garantir l'actuació científica en l'estudi de les necròpolis. La seva actuació sobre els conjunts funeraris sempre s'haurà de dur a terme des dels vessants de l'estricta acompliment dels principis de dret públic del lloc on es dugui a terme, aplicant les metodologies més adients i d'una qualitat contrastada, i dins de l'aplicació estricta dels principis de l'ètica professional.
6. Les institucions dipositàries, amb l'autorització normativa adient, han de garantir per damunt de tot i com a mínim: tractament amb respecte, la unitat dels conjunts i dels individus; la identificació acurada de tots els elements custodiats; la conservació futura en les millors condicions físiques i de seguretat, i l'accés a persones autoritzades per als estudis adients.
7. Les restes humanes contextualitzades, per fragmentàries que siguin, i procedents d'intervencions arqueològiques en necròpolis històriques són elements bàsics per als estudis sobre les poblacions antigues. Un cop els estudis han estat duts a terme, amb la cura i el grau d'intensitat que s'ha cregut adient o que ha estat possible,

el lloc on han de dipositar-se aquestes restes ha de ser debatut entre les parts competents d'acord amb les lleis vigents.

8. Les dades i les conclusions que s'extreguin dels estudis sobre cementiris històrics haurien de ser sempre de caràcter públic i accessibles a tots aquells qui ho sol·licitin i tinguin interès en conèixer-ne la història, tant pel que fa a aquells aspectes relacionats amb el coneixement físic sobre els individus que s'han estudiat com pel que fa als aspectes culturals.

Renée Sivan, Neil A. Silberman, Laia Colomer, Vicent Lerma, Oriol Saula, Anna Colet, Daniel Botella, Isabel Santana, Joan-Lluís Pérez Francesc, Carme Miró, Eulàlia Subirà, Gemma Caballé, Ferran Puig, Max Polonovski, Jordi Casanovas i Joan Josep López Burniol

Barcelona, 16 de gener de 2009